

JÄTTEHJÄRTA

EN FÖRBEREDD SAGA TILL
GUDASAGA

Text © 2019 Kristoffer Warnberg och Lucas Falk
Form © 2019 Bläckfisk Förlag AB

ILLUSTRATION: Henrik Rosenborg
TYPSNITT: Norse, Alegreya

WEBB: blackfiskforlag.com/gudasaga

bläckfisk
FÖRLAG

JÄTTEHJÄRTA

BAKGRUND

Jättekonungen Vimer planerade en stor frierifest för jättinnan Fiela. Festen skulle bli en makalös uppvisning i hans kärlek till henne – det skulle bli den mest storslagna fest som någonsin anordnats i Jotunheim.

Vad Vimer inte visste var att hans kärlek var obesvarad. Fiela var istället kär i jättinnan Rodva. Som om inte det vore nog var Beron – Vimers bror – även han förälskad i Fiela. Beron kände dock till hennes kärlek till Rodva och tillfångatog henne för att locka iväg Fiela från Vimers borg.

När Fiela fick höra om Rodva begav hon sig till Berons näste. Hon försökte frita Rodva, men hindrades av Berons vakthund Urr och blev sedermera inlåst i ett torn borgen. Där gav Beron henne ett fruktansvärt val: om hon gifte sig med Beron skulle han släppa Rodva fri, annars skulle han låta avrätta henne.

Hon hade inget annat val än att godta hans frieri. Beron sände sedan bud till sin bror att han och Fiela var förlovade – ett bud som anlände till Vimer mitt under planeringen av festen, bara några timmar innan rollpersonerna anlände till borgen.

INLEDNING

En dag när rollpersonerna är på vandring i Jotunheim får de syn på en jättelik borg där det förbereds för fest. Utanför borgen står långa led med jättar som bär på presenter, mat och dryck. De leder kor och getter som ska slaktas och drar kärror fullastade med presenter och gåvor. Festen ser i sanning storslagen ut – en fest av sådant slag att det vore otänkbart att inte vilja delta.

Inne i borgen står flera långbord uppdukade med tallrikar och dryckesbägare i guld och silver. Jättegästerna festpratar och väntar förväntansfullt. Betjänter springer fram och tillbaka i den jättelika matsalen och ställer ordning gåvorna som gästerna kommer med. Det är ett väldigt liv.

I bortre änden av rummet står en oerhörd tron och på den sitter en väldig jätte. Jätten är Vimer – borgens kung. Han sitter hopsjunken med huvudet tungt vilande i sin gigantiska näve. Hans svarta stripiga hår hänger ner över ansiktet. Vimer verkar gråta och hans snyftanden ekar genom salen, men de andra jättarna gör sitt bästa för att inte låtsas om det. Han är djupt försjunken i sin sorg och vill inte bli störd.

Prövning: Ta reda på varför Vimer är ledsen.

Mellan snyftningarna och snörvlanden kan Vimer berätta att festen han ställer till med är till för hans älskade – Fiela. Men Fiela har

lämnat honom för hans bror Beron och Vimer har precis fått reda på att de planerar gifta sig. Detta gör honom oerhört nedslagen.

Om rollpersonerna kan hjälpa Vimer att få tillbaka Fiela på något vis får de komma på festen, som Vimer lovar ska bli den största och bästa festen gudarna någonsin deltagit på. De får till och med en plats vid honnörsbordet och kommer att belönas med en finfin GÅVA.

BERONS BORG

Beron bor i en egen borg någon dagsfärd från Vimer. Borgen omgärdas av en stor och djup vallgrav. När rollpersonerna närmar sig höjer jättarna vindbryggan för att de inte ska kunna komma in. Framför dem ligger nu borgen med sin väldiga vallgrav och höga mur.

Prövning: Ta sig in i borgen.

Berons borg är enorm, men inte alls lika fin som Vimers. De oerhörda salarna gapar tomma när rollpersonerna anländer. Att leta igenom borgens alla rum efter Fiela skulle ta en evighet – och det gäller att skynda sig för att Vimers fest inte ska ställas in.

Prövning: Hitta Fiela.

Fiela sitter inlåst i ett av borgens torn, bakom en dörr som är reglad utifrån med en fruktansvärt massiv regel – så tung att det skulle inte räcker med alldaglig styrka för att lyfta den.

Prövning: Hitta ett sätt att få upp dörren.

Fiela sitter hopsjunken i rummet. Hennes långa ljusa hår är uppsatt i en knut. Hon är sammanbiten och resolut, men i hennes ögon kan man ändå se en djup bedrövelse. När rollpersonerna hittar henne lyser dock hon upp.

Hon berättar för dem vad som har hänt: om kärleken till Rodva och om Berons fruktansvärda val. Vimer är hennes vän, men hon har inte några romantiska känslor för honom och är inte alls intresserad av att gifta sig med honom. Istället ber hon rollpersonerna att hjälpa till att befria Rodva från borgens fängelsehålor.

Här ställs rollpersonerna inför ett val: vill de tvinga tillbaka Fiela till Vimer, eller vill de hjälpa henne att fly tillsammans med Rodva? Hon kommer inte att följa med rollpersonerna tillbaka till Vimer frivilligt. Om rollpersonerna hjälper henne följer sagan *Fritagningen (a)* nedan. Om de väljer att röva med henne följer ni istället *Kidnappningen (b)*. Båda spåren leder dock till Beron, men har sedan olika slut.

Om spelarna inte är överens om vilket spår de vill välja håller ni en enkel omröstning.

Om resultatet blir lika slumpar ni spår med en tärning: 1–3 är *Fritagningen (a)*, 4–6 är *Kidnappningen (b)*.

FRITAGNINGEN (A)

Källaren i Berons borg är fuktig, kall och dunkel. Den är upplyst av facklor som kastar obehagliga skuggor på stenväggarna.

Snart hör rollpersonerna ett dovt morrande djupt inifrån fängelsehålorna. Det visar sig komma från en väldig hundbest – Urr, lika stor som den största hästen i Asgård! Urr visar tänderna och morrar mot rollpersonerna.

Prövning (a): Ta sig förbi vakthunden Urr.

När de väl tagit sig förbi vakthunden hittar rollpersonerna Rodva, inlåst i en trång cell med bastanta galler av rostigt järn. Någon nyckel syns inte till. Hennes tjocka, röda hår är tovtigt och hennes ögon är insjunkna och mörka. Hon är undernärd och matt då hon har suttit inlåst utan mat ända sedan Beron överrumplade henne – och hon har ingen aning om varför.

Prövning (a): Få ut Rodva ur cellen.

Rodva är mycket tacksam för rollpersonernas hjälp. Är Fiela där blir hon lika överraskad som

glad och de båda turturduvorna har ett kärt återseende. Om Rodva får höra om Fiela och Berons illdåd blir hon mycket vred, även om hon knappt orkar stå upp.

KIDNAPPNINGEN (B)

Fiela kommer som sagt inte att följa med rollpersonerna frivillig. Hon kommer rentav att göra våldsamt motstånd om rollpersonerna försöker tvinga henne.

Prövning (b): Röva med sig Fiela.

BERON

När rollpersonerna kommer ut på borggården ser de en skara jättar ståendes i vägen för utgången. De spanner hotfulla och överlägsna blickar i rollpersonerna. Jättarna leds av en riktig bjässe – stor till och med för att vara jätte – med ett yvigt kolsvart skägg. Det är Beron.

Beron konstaterar att rollpersonerna inkräktar i hans borg och försöker stjäla hans ägodelar. Men han är så godhjärtad och förstående att han ändå kan tänka sig att ge rollpersonerna en fantastisk gåva – allt de behöver göra är att lämna över vad de tagit och sedan ge sig av.

Här är det upp till rollpersonerna om de godtar Berons erbjudande eller inte. Om de går med på hans förslag följer sagan *Avslutning (c)*. Annars fortsätter sagan enligt nedan, enligt rollpersonernas tidigare val.

Om spelarna inte är överens om vilket spår de vill välja håller ni en enkel omröstning. Om resultatet blir lika slumpar ni spår med en tärning: 1–3 är *Avslutning (a)* eller *Avslutning (b)* beroende på vilket val ni gjorde tidigare, 4–6 är *Avslutning (c)*.

Upplösningen (a/b): *Besegra Beron och hans jättar.*

AVSLUTNING (A)

När rollpersonerna tagit itu med Beron är vägen tillbaka till Vimers borg fri och rollpersonerna färdas resterande väg utan problem.

Fiela och Rodva följer med rollpersonerna till Vimers borg. När de kommer fram till borgen möts de av en strålände glad Vimer. Hans leende förvrids dock i en besvärad min när han får höra att Fiela egentligen älskar Rodva.

Vimer är dock en stor man – inte bara bokstavligt. Frierifesten kommer fortfarande att hållas, men den kommer istället vara i Fielas och Rodvas ära. Den är ju trots allt redan

förberedd. Han ger rollpersonerna den utlovande GÅVAN som tack för deras hjälp. Rollpersonerna får närvara på festen och sitta vid honnörsbordet, precis som Vimer lovat.

Festen blir i sanning storslagen – den bästa fest rollpersonerna någonsin har varit med om. Det blir mat, dryck, sång och dans. Vimer är fortfarande lite dyster, men det nyförlovade paret sprudlar av glädje och kärlek till varandra.

AVSLUTNING (B)

När rollpersonerna tagit itu med Beron är vägen tillbaka till Vimers borg fri och rollpersonerna färdas resterande väg utan problem.

När de kommer fram till borgen möts de av en strålände glad Vimer. Hans leende förvrids dock i en besvärad min när Fiela berättar att hon inte alls älskar honom och att hon vägrar att gifta sig med honom.

Festen ställs in. Tjänare packar ihop dekorationerna och maten. Besvikna gäster lämnar borgen med dystert humör. Fiela ger sig också av, men inte innan hon ger rollpersonerna en hatisk blick och spottar åt dem.

Vimer ger dock rollpersonerna den utlovande GÅVAN som tack för deras hjälp. Sedan sätter han sig på sin tron och fortsätter att gråta, med ansiktet begravt i händerna.

AVSLUTNING (C)

Fiela ger rollpersonerna en hatisk blick och spottar åt dem. Beron skrockar förnöjt och ger rollpersonerna den utlovade gåvan.

När rollpersonerna tagit itu med Beron är vägen tillbaka till Vimers borg fri och rollpersonerna färdas resterande väg utan problem.

När rollpersonerna når borgen och det visar sig att rollpersonerna har lämnat Fiela hos Beron blir Vimer vansinnig. Han kastar de uppdukade långborden omkring sig och går till angrepp mot rollpersonerna i vilt raseri.

Upplösningen (c): *Besegra Vimer.*

Vimer faller och de övriga jättarna i borgen står handfallna innan de flyr för sina liv. Borgen ligger framför rollpersonernas fötter – och den utlovade GÅVAN tillfaller rollpersonen med mest ÄRA. Dessutom kan rollpersonerna festa på måltiden som var tänkt till festen.